

РЕШЕНИЕ

№ 8139

гр. София, 18.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 04.07.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10251** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на Н. К. Н. с адрес [улица], [населено място], обл. Шумен срещу Решение № Ж-630 от 30.08.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е приета за неоснователна подадената от него жалба с вх. № Е-13-45-15 от 23.02.2016 г. срещу [фирма] и е прекратено образуването въз основа на нея административно производство.

С жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение като постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон - основания за оспорване на административен акт по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат П., която поддържа жалбата претендира присъждане на разноски. Представя писмена защита.

Ответникът по така подадената жалба - КЕВР, чрез пълномощника си юрк. Церовски, в съдебно заседание излага доводи за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призована, не се представлява и не взема

становище по жалбата в с.з. Депозиран е писмен отговор по жалбата, с който изразява становище за неоснователност на същата.

СГП - редовно призована, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Факти по делото:

Първоначално производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. № Е-13-45-15 от 23.02.2016 г., подадена от Н. К. Н. от [населено място], обл. Шумен, [улица] срещу [фирма] (с предишно наименование [фирма]).

В жалбата се излагат възражения срещу предложените със становище № Ш16-1228/19.02.2016 г. условия по присъединяване на обект „Масивна сграда-клуб на бригадира“ в имот ПИ VI, кв. 1Д, [населено място], област Шумен по подадено от Н. искане за проучване на условията за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа.

На 08.03.2016 г. [фирма] е уведомило КЕВР, че след подаденото от Н. К. Н. възражение, счита за наложително да преразгледа условията за присъединяване, което изисква допълнителни проверки и дружеството е в процес на събиране на допълнителна информация и документи.

С писмо изх. № 4088513 от 29.03.2016 г. електроразпределителното дружество уведомява жалбоподателя, че посочената от него електроразпределителна мрежа ниско напрежение от ТП „ТКЗС М.“, чрез която желае да бъде присъединен, не е заведена в активите на [фирма], поради което не може да осъществи присъединяване посредством въпросната мрежа. Н. К. Н. е информиран, че присъединяването към чужди съоръжения се извършва съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи във връзка с чл.117, ал.8 от ЗЕ, а именно: сключването на договор за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа по цена, определена съгласно Методиката, одобрена от КЕВР. Третата страна, собственик на мрежата ниско напрежение, следва да установи своите вещни права преди встъпване в процедура по чл. 117, ал.8 от ЗЕ.

На 10.10.2016 г. [фирма] е отправило запитване до ППЗК "М. конник" за сключване

на договор за достъп и осъществяване на присъединяването на обекта на г-н Н..

С писмо изх. № 4312107 от 03.11.2016 г., [фирма] информира Н. К. Н., че на проведена среща между представители на кооперация "М. конник" и [фирма] е взето решение да бъде изготвена декларация за съгласие от страна на кооперацията, за присъединяване на обекта на Н. К. Н. към мрежа ниско напрежение, собственост на кооперацията. След изготвяне на същата, електроразпределителното дружество ще предложи на г-н Н. ново становище за присъединяване съгласно изискванията на нормативната уредба.

На 05.02.2018 г. в КЕВР е постъпила нова жалба от Н. К. Н., в която настоява електромерното табло за електрозахранване на обекта му да бъде монтирано съгласно нормативната уредба на границата на имота.

С писмо от 12.02.2018 г. КЕВР е изисквала от [фирма] да представи факти и обстоятелства по новата жалба. В становището си от 19.02.2018 г. електроразпределителното дружество посочва, че към настоящия момент, в [фирма] не е предоставена декларация от ППЗК „М. конник“, не са постъпили допълнителни документи, на основание на които подаденото от Н. К. Н. искане за преразглеждане на изготвеното Становище за условията на присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа № Ш16-1228/19.02.2016 г., би могло да бъде удовлетворено.

На 27.03.2018 г. в сградата на КЕВР е организирана среща за допълнително изясняване на обстоятелствата по представения пред административния орган казус. На срещата са поканени представители на [фирма] и ППЗК "М. конник". На срещата не е изпратен представител от страна на ППЗК "М. конник".

В хода на проведената среща между КЕВР и [фирма], електроразпределителното дружество уверило КЕВР, че ще издаде ново становище за присъединяване на горепосочения обект, съобразено с произтеклите нови обстоятелства, а именно невъзможността да придобие трафопоста на ППЗК "М. конник".

Издадено е коригирано становище за условията за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с изх. № Ш16-1228/19.02.2016 г., връчено на Н. К. Н. на 02.05.2018 г., с което се определят нови условия за присъединяване на обекта.

На 30.05.2018 г. чрез [фирма] е постъпила нова жалба, с която Н. К. Н. възразява срещу условията за присъединяване на обект „Масивна сграда-клуб на бригадира“, определени в коригираното становище за условията за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с изх.№ Ш16-1228/19.02.2016 г. Посочва, че изрично е декларирал, че желае да бъде присъединен като битов клиент и няма да използва енергията за небитови нужди. Твърди, че имотът му е бил самостоятелно присъединен към електроразпределителната мрежа до края на 1997 г., както и че не е необходимо проектиране на нови съоръжения по ЗУТ, тъй като те били предвидени в действащия ПУП.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна, е допусната и приета

съдебно-техническа експертиза (СТЕ), от която се установява следното:

1. Разпределителната мрежа ниско напрежение, чрез която сградите в УПИ IV, кв. 1 „д“ са електроснабдени е запазена до степен годна за експлоатация.
2. Вещото лице посочва, че е възможно да се възстанови електрозахранването към имота на Н. без да се изпълняват предвидените в становището за присъединяване дейности.
3. В кв. 1 „д“, респ. в близост до имота, съществува изградена електроразпределителна мрежа. Елементите на електроразпределителната мрежа до имота са били изградени през 60те – 70те години на миналия век, но не може да посочи от кого.
4. В изградените в близост елементи на електроразпределителната мрежа са включени осем абоната: ППЗК „М. конник“, [фирма], П. К., П. И., ЗКПУ „Скала“ – [населено място], Т. С., Р. С. и Н. Н..

При изслушването му в о. с. з. вещото лице посочва, че съоръжението описано в т. 3 в съобразителната част от експертизата отговаря на определението за енергиен обект съгласно закона.

Възможно е при така съществуващите съоръжения да бъде захранен процесния обект, без да бъде променян плана за застрояване и да има нова процедура по инвестиционно проектиране.

По т. 4 договор за доставка на електрическа енергия има единствено ППЗК „М. конник“, останалите посочени лица нямат сключен договор за доставка на ел. енергия с разпределителното дружество.

Има съоръжения, които се използват от ППЗК „М. конник“, които се използват за доставка на ел. енергия и предмет на настоящето становище за присъединяване на процесния обект – „Графопост“.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените документи с административната преписка, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-630/30.08.2018 г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му,

регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал.7 от ЗЕ, както и чл. 142, ал.1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е обективизирано в предвидената в закона писмена форма с изложени в него фактически и правни основания.

Решението на КЕВР е постановено и при спазване на административнопроизводствените правила. То е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието на нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 от ЗЕ.

С оглед на това, решаващият съдебен състав намира, че при постановяване на процесния административен акт не са допуснати нарушения по смисъла на чл. 146, т. 1, т. 2 и т.3 от АПК.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Съгласно чл.4, ал.1, т.4, т.10 и т.11 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за проучване на условията за присъединяване на обект на клиент към електрическата мрежа се подава писмено искане до съответния мрежови оператор по местонахождение на обекта в случаите: при обособяване на нов обект със самостоятелно измерване на електрическата енергия чрез отделяне от съществуващ обект, който е присъединен към електрическата мрежа (т.4); за електроснабдяване на съществуващ обект, който не е присъединен към електрическата мрежа (т.10); за присъединяване на обект с прекратен достъп до мрежата (т.11).

Съгласно чл.4, ал.1 от Закона за електростопанството /отменен 20.07.1999 г./ всички електрически централи, електрически уредби и мрежи, независимо от ведомственото им подчинение, както и електрическите инсталации на потребителите в цялата страна, се свързват в единна електроенергийна система.

При положение, че в процесния имот е имало изградени електрически инсталации и имотът е бил присъединен към електропреносната мрежа до 1997 година, т.е. процесните сгради по отношение на електрозахранването им са били част от единната електроенергийна система, то към момента на придобиване от Н. К. Н. на същия имот, той следва да се определи като „обект с прекратен достъп до мрежата” по смисъла на чл.4 ал.1, т.11 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. Според разпоредбата на чл.14, ал.3 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на обекти по чл.4, ал.1, т.7, 8 и 11 не се сключва договор за присъединяване и не се заплаща цена за присъединяването, когато за присъединяването не е необходимо проектиране и изграждането на съоръжения за присъединяване по реда на ЗУТ.

Ответникът е приел, че дори обектът на Н. К. Н. да бъде присъединен към електроразпределителната мрежа на основание чл.4, ал.1, т.11 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. (като обект с прекратен достъп), то настоящият случай не попада в хипотезата на чл.14, ал.3, т.1, тъй като становището за условията за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната предвижда присъединяването на

обекта да се осъществи чрез:

1. Реконструкция на табло ниско напрежение (НН) на ТП „ТКЗС“ М..
2. Изграждане на въздушна мрежа НН чрез изправяне на необходим брой стоманобетонни стълбове (СБС) и изтегляне на необходимо количество усукан изолиран проводник (УИП) от ТП „ТКЗС“ М. до границата на имота на клиента.
3. Монтаж на електромерно табло, тип ТЕПО 1Т, на новоизправен СБС на границата на собственост на имота на клиента и захранването му от новоизградена въздушна мрежа НН към ТП ТКЗС М..
4. Монтаж на средството за търговско измерване и необходимата предпазна и комутационна апаратура в електромерно табло тип ТЕПО 1Т. От електромерното табло по подходящ начин да се захрани локалното табло на обекта...".

Прието е, че изброените присъединителни съоръжения представляват съоръжения за присъединяване по реда на ЗУТ, поради което няма правно основание Н. К. Н. да не дължи такса за присъединяване.

От приетата по делото без оспорване от страните СТЕ се установява, че в кв. 1 „д“, респ. в близост до имота, съществува изградена електроразпределителна мрежа. Елементите на електроразпределителната мрежа до имота са били изградени през 60те – 70те години на миналия век. Мрежата е била реновирана с подмяна на стълбове и проводник през 80-те. Съществуващата разпределителна мрежа ниско напрежение, състояща се от основана част (гръбнак) и разклонения (клонове), е разположена успоредно на улиците от бившия двор на ТКЗС и със сградни отклонения се захранват отделните постройки, включително процесния имот.

Разпределителната мрежа ниско напрежение, чрез която сградите в УПИ IV, кв. 1 „д“ са електроснабдени е запазена до степен годна за експлоатация и е възможно да се възстанови електрозахранването към имота на Н. К. Н. без да се изпълняват предвидените в становището за присъединяване дейности.

Предвид изложеното съдът намира за основателно възражението на жалбоподателя, че не е необходимо проектирането на нови електрически съоръжения по реда на ЗУТ, което от своя страна обосновава приложимост на чл.14, ал.3 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. и не е необходимо сключването на договор за присъединяване и заплащане цена за присъединяването.

По отношение собствеността на мрежата ниско напрежение следва да се посочи, че до 1999 г. не би могла да бъде частна собственост нито на физическо, нито на юридическо лице, а единствено държавна, като съоръженията в нея са изключени от гражданския оборот. Впоследствие, държавната собственост върху енергийните обекти, установени в Закона за електростопанството /отменен 20.07.1999 г./, ex lege преминава в собственост на енергийните предприятия, получили лиценз за осъществяване на дейности в областта на енергетиката. Това следва от разпоредбите на чл.58 и § 67, ал.2 и 9 от ПЗР на Закон за енергетиката и енергийната ефективност /отменен 05.03.2004 г./ и чл.40 ал.1, т.2 и § 4, ал.11 от ПЗР на Закона за енергетиката, действащ понастоящем. Този въпрос въобще не е разгледан въпреки множеството възражения от страна на Н. К. Н. касаещи собствеността на мрежата ниско

напрежение.

На следващо място, на жалбоподателя е предложено електрическо захранване за „стопанска дейност”, вместо за „битова дейност”, както е поискано със заявлението, тъй като е прието, че обектът ще се използва за стопански, а не за битови нужди.

Съгласно § 1, т. 2а от ДР на Закона за енергетиката „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. Съгласно т. 33а от същата разпоредба небитовият клиент е определен като клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди.

Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите е в съответствие и с целта на дефинитивните норми на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10, съгласно която "битов клиент" означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности, съгласно чл. 2, т. 11 - "небитов клиент" означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро. Видно от изложеното, според ЗЕ разделиението на двата вида клиенти е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената електрическа енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, където ще я потребяват. Тази концепция е залегнала и в текстове в Общите условия на дружествата. За клиента е налице право да ползва електрическата енергия за битови или за стопански нужди и право да предприема действия по промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия на територията на един обект.

В тежест на електроснабдителното дружество е било да докаже, че Н. К. Н. няма да използва електрическата енергия за негови собствени битови нужди, както е посочил в искането, а за небитови.

Единственият мотив за промяна на предназначението на електрическата енергия на обекта е сключен между жалбоподателя и Е. С. С. на 22.01.2016 г. договор за наем на процесния недвижим имот, за периода от 01.03.2016 г. до 28.02.2017 г., с цел използването му като дърводелска работилница, склад и офис, въпреки че няма данни към момента на издаване на коригираното становище имотът все още да се отдава под наем съгласно договорът от 22.01.2016 г.

Без да са разгледани горепосочените обстоятелства в решението на КЕВР формално е посочено, че предназначението на електрическата енергия, която ще се ползва в обекта е правилно променено, тъй като имотът се използва

за производствени дейности, а не за битови нужди.

Липсата на анализ от страна на КЕВР, като енергиен регулатор на тези въпроси показва един формален подход при решаването на правния спор, с което е сезиран.

Предвид изложеното, жалбата се явява основателна и като такава следва да бъде уважена.

При този изход на спора, въз основа на направено искане и представени доказателства за реалност на разноските, в полза на жалбоподателя на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 1 860 лева, в т.ч. адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв., държавна такса в размер на 10 лв. и депозит за вещо лице в размер на 1250 лв. Относно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение според критериите на чл. 36 от Закона за адвокатурата размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде – „обоснован и справедлив“ т.е. да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие, като сумата от 600 лв. напълно отговаря на това изискване.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 60 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. К. Н., с адрес [улица], [населено място], обл. Шумен, Решение № Ж-630 от 30.08.2018г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е приета за неоснователна подадената от него жалба с вх. № Е-13-45-15/23.02.2016г. срещу [фирма] и е прекратено образуваното въз основа на нея административно производство.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на Н. К. Н., с адрес [улица], [населено място], обл. Шумен, разноски в размер на 1 860 /хиляда осемстотин и шейсет/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от

съобщаването му.

СЪДИЯ: